33. רישום דיווח שר החוץ משה דיין על שיחתו עם שר החוץ המצרי בוטרוס גאלי ב-21 בנובמבר 1977; ירושלים, 22 בנובמבר 1977

ארכיון המדינה, חצ 6911/2

22.11.77

<u>סודי ביותר</u>

שר החוץ סיפר מהשיחה של בוטרוס גאלי בנסיעה חזרה ללוד ב-21.11.77:

בדרך חזרה ביוזמתו שלו, יזם את השיחה על המשך המגעים האופרטיביים, תוך שהחל מכך שאמר שאם הביקור יהיה הצלחה או כישלון, הדבר תלוי בהמשך, נכון שהיתה רעידת אדמה, והשאלה היא איך זו תנוצל. ברור שקיבל הוראה מסאדאת לשוחח על המשך, וההמשך הוא בשיחות סודיות לענין השלום, ולא נאומים בפני הפרלמנטים. כן הוסיף, - בעיית המפתח היא הפלסטינאים.

אמרתי: בוא נדבר על הסדרים עם מצרים.

אמר, לא, קודם-כל צריך לדברי על הסדרים כלליים.

אמרתי – יש בעיה, כשאנו אומרים מצרים, אינכם רוצים מיד בנפרד וראשונים, אך עם מדינות אחרות המסגרת היחידה ג'נבה, ואינך יכול לדבר על הענין הסורי בלעדיהם, או אפילו על הענין הפלסטניאי בלי פלסטינאים. אתם מדברים על עשית ג'נבה לפני ג'נבה, אבל צריך לעשות זאת רק בשם מצרים. בשם אחרות אינכם יכולים. החליטו מה אתם רוצים ומה לא. אם מדברים אתכם על פרוצדורות לכנס את ג'נבה, אתם אומרים – נדבר מהות. אך בלי פרוצדורה, אי-אפשר ג'נבה, ואינכם יכולים לדבר בשם האחרים. למשל, האם אתה מוכן להיכנס לדיון פרוצדורה על ג'נבה. אמר – האמן לי, לא קראתי את נייר העבודה. גישת סאדאת היתה שאין זה חשוב. (זאת סיפרתי גם ללואיס). אמרתי לגאלי, יש ארבע בעיות: (א) סוריה, (ב) מצרים, (ג) הפלסטינאים, (ד) ירושלים. בענין ירושלים: אם אינכם רוצים להתחיל במצרים, אולי ירושלים. אמרתי שוב, תראה שהענין מעורבב, אין אפשרות לקו חלוקה. צריך להתחיל לא מריבונות, אלא מסטטוס המקומות הקדושים, מסגד עומר. גאלי הוא איש אינטלקטואלי וחוזר על כך שהוא כזה. הוא אמר, צריך לצפות לקראת העתיד ולכן מדוע לא נחרוג ממסגרות קיימות אלא תפיסה חדשה ולא שאלות של ריבונות. אמרתי: כשאתה מדבר על ירושלים, אתה עוסק עם ערב הסעודית, והם האחרונים שתוכל למכור להם רעיונות חדשים. על מה אתה מדבר, לא על אינטלקטואל סופיסטי, אלא לעולם הערבי. איננו נמצאים בסימפוזיון של אוונגרד פוליטי, ואנו צריכים פורמולה שהעולם המוסלמי הפנאטי יוכל לחיות אתה. אמר: אני מניח שאתה צודק. אמרתי: תרד מן העננים ובוא נדבר ברצינות. חזרנו לנקודה שצריך להיות מוצא מבחינת הפרוצדורה, שלגבי יהודה ושומרון ואולי גם ירושלים צריך בשלב זה לקבוע עקרונות כלליים כדי שלא יאמרו שעסקו בענייני מצרים ולא מקומות אחרים, ולוח זמנים מעורפל, ואז לחזור לדברים המצריים שהם הבעלים שלגביהם ספציפית. אמרתי גם לגבי מצרים עצמה, שאלתי את סאדאת אם מתכוון ליחסים דיפלומטיים. אי-אפשר ללכת לג'נבה בענין זה, ולקבוע פרוצדורה הואיל וסאדאת עומד על כך שהענין המצרי המפורט. בסוף, דבירנו מפורטות על עזה. גאלי שאל ביוזמתו על המצב הכלכלי ואמרתי, איך יכולים להפריד אותה מישראל (הסברתי איך הערבים עובדים). הוא אמר: כמה רעיונות שסאדאת אמר – שיתן להם עצמאות, אך אמרתי זוהי בדיחה כמדינה בלי נמל, תעשיה, צפיפות. לא כל

10,000 איש צריכים להיות מדינה בגלל מוטיבציה פוליטית. כלומר, דרך המחשבה שלהם היא שיחה כללית על עקרונות, ולגבי מצרים יותר מפורטת על ביצוע בשלבים. השורה התחתונה: גאלי דחף בכל השיחה לכך שכדי להפוך ביקור סאדאת להצלחה, צריך להיות follow up קונקרטי (לא הזכרתי שמו של תוהאמי). אמרתי שאני יודע שסאדאת מוכן, ואמרתי שאנו מוכנים לכל שעה. אמרתי לו, מכל סידורי הביטחון, טוב ביותר לערוך מפגשים אצלנו. כך עשינו גם עם ירדן. זה קרוב, הליקופטר בא ויושבים בבית פרטי. והוספתי : אך אם תרצו, נסכים אפילו בציר הצפוני.

אלי